

10 / KATECHÉZA

PRÍPRAVA NA PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE (8)

Eucharistia je pokrm pre našu dušu

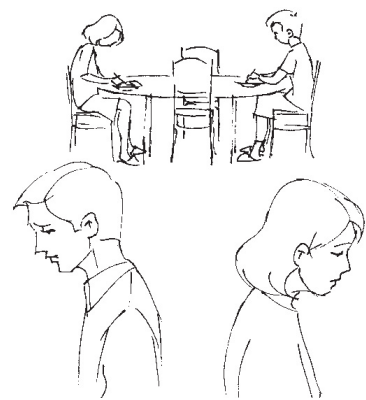
V RÁMCI NAŠEJ KRÁTKEJ PRÍPRAVY NA PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE SME PRIŠLI K POSLEDNEJ ČASTI. V NEJ SA ZAMERIAME NA EUCHARISTIU, KTORÁ JE POKRMMOM PRE NAŠU DUŠU. MILÉ DETI, VŠETKÝM VÁM PRAJEME, ABY STE VŽDY S RADOSTOU PRIJÍMALI KRISTA V EUCHARISTI

ČO ZAŽILI TVOJI ROVESNÍCI

Milan spolu so svojou sestrou Evkou prežil pekné popoludnie pri hre na dvore. Keď sa poumývali, mama ich zavolała večerať. Pri vchode do jedálne bolo cítiť vôňu chutného jedla. Večeri sa veľmi potešili, lebo boli poriadne hladní. Ich radosť sa však rýchlo vytratila, keď zistili, že otec s mamou sa nerozprávajú. V tichosti jedli, no viac ako na jedlo mysleli na svojich rodičov. Keď dojedli, spoločne premýšľali, čo urobiť. Napadla im skvelá myšlienka. Evka odtrhla v záhrade kvet a spolu s Milanom oslovila rodičov: „Mama, oco, ďakujeme vám za to, že ste nasýtli naše brušká dobrým a chutným jedlom. Vieme, že vás to stojí veľa námahy. Dnes by sme vás chceli ešte poprosiť, či by sa nenašlo niečo chutné aj pre našu dušu.“ Rodičia pochopili, že ich vzájomné odpustenie bude najchutnejším zákuskom tohto večera. Mama si vtedy spomenula na slová, ktoré počula v kostole, že človek nežije iba z chleba.

V ten večer pripravili rodičia deťom pokrm pre telo.

Vieš, že Milan a Evka pripravili otcovi a mame „pokrm“ pre dušu? Znakom tohto „pokrmu“ boli dve veci: ruža a slová vďaky.

Predchádzajúci príbeh nám hovorí o tom, že nielen telo, ale aj duša potrebuje pokrm – lásku.

Pán Ježiš to dobre vedel. Preto kade chodil, dobre robil. Určite si spomínaš na tých, ktorým Ježiš preukázal svoju lásku.

Ježiš našiel jedinečný spôsob, ako sýtiť dušu človeka láskou. Tesne pred svojou smrťou pozval apoštolov na slávenie večere, ktorú nazývame Posledná večera. Pri nej sa odohralo niečo neuveriteľné. Sleduj!

„Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im, hovoriac: ‚Vezmite, toto je moje telo!‘ Potom vzal kalich, vzdával vďaky, dal im ho a všetci z neho pili. A povedal im: ‚Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých!‘“ (Mk 14, 22 – 24).

Tieto slová počujeme vždy pri svätej omši. Pri uvažovaní nad nimi sa vynoria mnohé otázky. Ak chceš, môžeme nad nimi spoločne uvažovať.

Čo znamenajú slová Pána Ježiša:

„Toto je moje telo“?

To, čo kňaz drží od tejto chvíle v rukách, už nie je chlieb, ale sám Ježiš. V aramejskej reči, ktorou hovoril Ježiš, slová „moje telo“ neznamenajú bežné ľudské telo s mäsom, so svalmi a kosťami. „Moje telo“ = „To som ja“. A ešte presnejšie: „To som ja, ktorý sa vám dávam ako Boží pokrm pod znakom chleba.“ Ak teda kňaz podáva hostiu a povie „telo Kristovo“, prijímame Ježiša, nie oblatku.

Čo znamenajú slová Pána Ježiša:

„Toto je moja krv“?

To, čo sa nachádza v kalichu, nie je už od tejto chvíle víno, ale Ježišova krv. Prečo krv? Krv predstavuje život. Ježiš dáva svoj život, vylieva svoju krv na kríži, aby sme žili večne.

Čo znamenajú slová: „Toto je moja krv novej zmluvy“?

Vo filme ukázali, ako sa dvaja indiánski náčelníci porezali na rukách. Takéto krvácajúce ruky si podali a pritlačili jednu k druhej. Bol to znak priateľstva, znak zmluvy medzi nimi.

Pán Ježiš túžil uzavrieť oveľa dôležitejšiu zmluvu. Zmluvu lásky medzi nami a Bohom. On vylial nielen pár kvapiek, ale všetku svoju krv na kríži, aby uzavrel túto zmluvu lásky.

Prečo Pán Ježiš vylial svoju krv za nás?

Predstav si skupinu uličníkov, ktorí sa opili a rozbíjali, čo im prišlo do cesty. V opitosti jeden z nich odhodil cigaretu, ktorá zapríčinila požiar domu, v ktorom sa nachádzalo niekoľko detí. Privolaní hasiči hrdinsky zasahovali. Najskôr zachránili deti. Na jedného hasiča však padlo veľké brno, no nemohli ho ihneď vytiahnuť, a tak vykrvácal. O takomto požiarníkovi povieme, že obetoval svoj život. Vylial krv, aby zachránil iných.

Aj my ľudia sme konaním zla spôsobili požiar hriechu. Bol to práve Ježiš, ktorý nás zachránil obetovaním svojho života, vylialím svojej krvi. Sám povedal: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za druhých.“

Čo znamenajú slová: „Toto robte na moju pamiatku“?

Ježiš dal apoštolom moc robiť to isté: premieňať chlieb a víno na telo a krv Pána Ježiša. Apoštolí túto moc odovzdali biskupom a kňazom. Preto je kňaz pri svätej omši oblečený inak ako ostatní ľudia a robí úkony, ktoré iní ľudia nerobia. Kňaz vyslovuje Ježišove slová: „Vezmite a jedzte. Toto je moje telo... Toto je moja krv...“ Od tej chvíle, ako už vieme, Ježiš je medzi nami v spôsobe chleba a vína. Samozrejme, že očami nevidíme žiadnu zmenu. Napriek tomu veríme, že je to tak, lebo to Ježiš povedal.

Prečo sa nám Ježiš dáva za pokrm?

Jedlo jeme preto, aby sme mali silu, aby sme boli zdraví, aby sme rástli, jednoducho aby sme žili. Ježiš sa nám dáva za pokrm:

- aby sme boli silní v konaní dobra a odolávali pokušeniam;
- aby sa v našej duši neudomácnili rôzne hriechy;
- aby sme rástli ako čoraz lepšie deti;
- aby sme večne žili. Ježiš povedal: „Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň.“

A ČO MY?

Koľko lásky prejavil Ježiš voči nám?! A čo my? Naša odpoveď by mala byť: – Veriť, že Ježiš je skrytý pod spôsobom chleba a vína. – Prijímať Ježiša často s čistým srdcom.

ZAPAMÄTAJ SI

Biely kúsok chleba sa po slovách kňaza: „Toto je moje telo“ premieňa na telo Kristovo.

Pracovný list si môžete stiahnuť z našich internetových stránok. O téme svätej omše sa môžete dozvedieť viac vo videu pátra Pavla Trga, SJ, na našom webe.